

't Loket

Tekst: Thieu Sijbers

Muziek: Thieu Sijbers

Men zegt dè dur ons mense in 't verleje nie zoveul afgetobd werd es vandaag
Al waar 't bè veul ok ermoeij troef, ze vuulde zich tevreje. Men kende in het lève toen gen stress en
gen gejaog

Op elke vraog kwam tijd, kwam raod, dè wis-te, d'n Himmel schoof de diepste zörg opzij
'n Onafzienbare bonte rij van Heil'ge specialiste die stonne aalt en overal in elke nood oe bij

Die onbetaolde hulp die gong verlorre, veul Heil'ge stillekes ôn de kant gezet
De mens van naw goit elke nood en 't groeit nog alle jorre, liefst ongedikt bè sociaole zaoke dur 't
loket

'n Droef verhaol al is't misschien gelogge, schaft kans um iet te vange out de pot
Daorop wordt sociaol gewikt en sociaol gewoge, mer 't echte leed, zo vraog d'óe af, komt dè nog wel
ôn bod

Dè blijft oningevuld op formuliere, dè streepte gènie weg mi jao of nee
Dè dien-de gè onmögluk in drieje of in viere, dè vang-de nie in letters wao of aow
't Leed dè ongeschrivve, ongelèze, onafgebroke diep in iemes vret
Umdè wè te verlichte en wellicht wè te genèze, dor vur brocht ons de welvaartstaot nie èèn geschikt
loket